

Norvégiába utazott – elfogatóparancsot adhatnak ki ellene

Két évet kapott Zalányi

Folytatás az 1. oldalról

A másik esetben Zalányi V. S.-nén végzett hasonló beavatkozást, amellyel meddővé akarta tenni a nőt. Sikertelen volt ez a próbálkozás, mert ez a páciens is teherbe esett. A tény az orvos ismét eltitkolta a beteg elől, és gyógyszerekkel kívánta megszakítani a terhességet, a nő beleegyezése nélkül. Az újabb beavatkozás ugyancsak eredménytelen maradt, mert az asszonynál a Szegei Tudományegyetem szülészeti és nőgyógyászati osztályán ikerterhességet diagnosztizáltak a meddővé tétele és a terhesség-megszakítási beavatkozások ellenére.

A harmadik esetben egy nő vérzési panaszokkal kereste fel Zalányi Sámuel. A vizsgálat megállapította, hogy a páciens állapotos. A vádirat szerint a nőgyógyász „a terhest nem tájéko-

BEHÍVÓ A BÖRTÖNBE

Zalányi azért nem jelent meg a tárgyaláson, és azért nem lehet elérni telefonon sem, mert – információk szerint – egy héttel ezelőtt Norvégiába utazott egy hónapra. A büntetés-végrehajtási intézet az ilyenkor szokásos eljárás szerint három napon belül kiadja a behívót, majd nyolc napon belül pontos dátum megjelölésével behívják az elíteltet, hogy kezdje meg büntetése letöltését. Ha az illető nem jelenik meg, először megpróbálják elővezetni, de ha ez sem vezet eredményre, elfogatóparancsot adnak ki ellene.

tatta teljeskörűen, és a beteg jogait megsértve, annak pszichés állapotát kihasználva, a sértett beleegyezése nélkül alkalmazott a terhesség megszakítására gyógyszeres kezelést”. Az állapot asszonynak – az előző esetekhez hasonlóan – az orvos Prosztaglandin nevű készítményt adott. A nő otthonában abortált.

Egy korábbi ügyben egyébként 2001. december 7-én a Zalaegerszegi Városi Bíróság által kimondott másodfokú ítélet foglalko-

zás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés miatt pénzbüntetést rótt az orvosra. Tavaly decemberben az első fokon eljáró Szegei Városi Bíróság bűnösnek mondta ki Zalányi Sámuelt három rendbeli súlyos testi sértést okozó magzatelhajtás és foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés büntetésében. Ezért három év, letöltendő börtönbüntetésre ítélte, három évre eltiltotta a közügyek, öt évre foglalkozásának gyakorlásától, valamint kö-

telezte az eljárás során felmerült mintegy 110 ezer forint büntügyi költség megtérítésére.

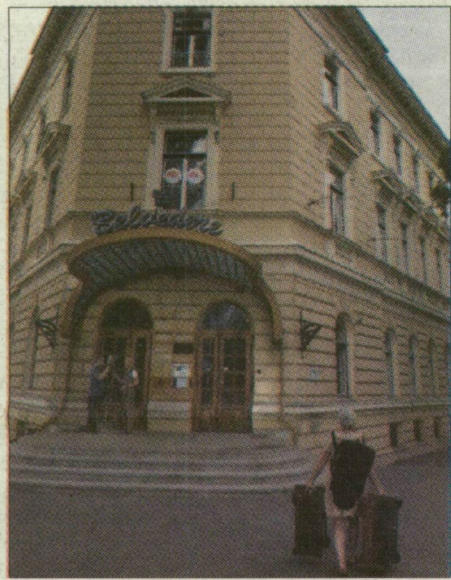
A Csongrád Megyei Bíróság Tóth Tiborné vezette tanácsa tegnap enyhítette az első fokú ítéletet és két év, letöltendő börtönbüntetést szabott ki, valamint két évre eltiltotta a közügyek, öt évre pedig a foglalkozásának gyakorlásától Zalányi Sámuel, aki egyébként nem jelent meg a tárgyaláson.

„Elhamarkodott lenne addig nyilatkozni, amíg nem kaptam meg írásban az ítéletet és annak indoklását” – fogalmazott Zalányi Sámuel ügyvédje, Posgai Kázmér. Példaértékűnek nevezte az ítéletet Ábrahám László. Az orvosi műhibaperekkel is foglalkozó szegei ügyvéd elmondta: negyvenéves praxisa alatt nem találkozott ilyen bírói döntéssel.

A. T. J.

A Nemzetbiztonsági Szakszolgálat logisztikai és kiképzési központja költözik a Belvederbe

Titkosszolgálat a kamara helyén

Hamarosan új lakója lesz a Tisza-parti irodaháznak
Fotó: Gyenes Kálmán

Folytatás az 1. oldalról

– Az elkövetkező időszakban az ország biztonsága, az eredményes bűnüldözés miatt szükséges fokozottabban koncentrálni erre a területre – jelentette ki Hetesy Zsolt.

A szakszolgálatnak – többek között – a megfigyelés, a telefon- és helyiséglehallgatás, a postai küldemények ellenőrzése a feladata, ám a Belvederében nem foglalkoznak ilyen jellegű operatív tevékenységgel.

– Ilyesmire nem nyílt objektumot használ az NBSZ – jegyezte meg a főigazgató. – A logisztikai és kiképzési központ mások számára nem ró pluszterheket, nem jár együtt különleges biztonsági előírásokkal, és bennünket sem fognak zavarni az épület más részeit használó, különböző tevékenységet folytató szervezetek.

Hetesy Zsolt arra a felvetésre, nem adhat-e okot a különböző, akár a legképtelenebb találgatásokra az, hogy az épületben található – többek között – a Magyar Szocialista Párt megyei és városi szervezete is, azt válaszolta:

„Csak ha valaki ezt akarja. Ugyanis azt senki nem gondolhatja komolyan, hogy a leendő logisztikai és kiképzési régiós központ fizikai közelsége mást is jelenthet.”

MUNKALEHETŐSÉG

A Nemzetbiztonsági Szakszolgálat Logisztikai és Kiképzési Központ felállítása már két éve megfogalmazódott. Az NBSZ vezetői felvették a kapcsolatot a Kincstári Vagyongazgatósággal, az állami ingatlanokat kezelő pedig a Belvederében ajánlott fel számukra mintegy 600 négyzetméternyi területet, amit elfogadtak. A logisztikai és kiképzési központ kialakítása nem jár együtt nagy változásokkal, az épület, sőt az irodák jellege sem változik. A Belvederében néhány tucatnyi titkosszolgálati munkatárs fog dolgozni. Részben Budapestről, vagy más régiókból kerülhetnek ide, a fennmaradó helyekre pedig újakat vesznek fel. A központ már az év második felében, valószínűleg az év vége felé megkezdheti működését, de az igazi munka csak 2005-ben kezdődik meg.

Az unióban a vevő biztonsága az első, de milyen áron

A túlélésért küzdenek a kisboltok

Új elvárások, új szabályok. Ezt hozta az unió a kisboltoknak. Igaz, az élelmiszer-ipari követelményekről tavaly óta folyamatosan születő rendeletek tartatásáról szólva türelmet ígérnek a hatóságok, mégis úgy tűnik, a túlélésért küzdenek a kisboltok.

Számos bolttulajdonosnak voltak álmatlan éjszakái, és gyötördéssel teli napjai azon rágódva, hogy a kereskedelemben eltöltött évtizedek után mihez kezdenek, ha a megélhetését szolgáló üzletet be kell zárniuk, mert nem tudnak megfelelni az uniós elvárásoknak.

Kovács János, aki 1986 óta dolgozik e szakmában, figyelte az unióval kapcsolatos fejleményeket, és tavaly úgy döntött, hogy családja megélhetése érdekében ő lép előbb.

– Megkerestem az illetékes szerveket, így például az ÁNTSZ-t, és megkérdeztem, hogy pontosan milyen átalakítást javasolnak – osztotta meg velünk tapasztalatát a szegedi Kovács János. – Felvettem a kapcsolatot a bankommal is és elindítottam a vállalati hitelkérellemmel kapcsolatos ügyinté- zést.

Az üzlet átalakítása és az uniós követelményeknek megfelelő berendezések üzembe állítása másfél-két hónapot vett igénybe Kovács úr vegyes boltjában. A vég- eredményt még nyitás előtt ellenőriztette a szakemberekkel.

– Most sem dőlhetek hátra, a továbbiakban is látogatom a kamara kiskereskedőkkel kapcsola-

tos előadásait, és időt fordítok a KISOSZ hírleveleinek áttanulmányozására is – tette hozzá Ko-

vács úr, aki így kívánja elkerülni, hogy meglepetések érjék.

– Az alig 20 négyzetméteres bolthelyiségnek olyan szintű átépítésre és felújításra lenne szüksége, amit ez a kis üzlet nem képes kitermelni – mesélte Szabóné, aki közel a nyugdíjhoz, már nem tervez hosszú távra. Jövőre lesz 30 éve, hogy átvették a boltot, de úgy tűnik, az előttük álló néhány év is kihívásokkal lesz teli.

– Azt hallottam, hogy a régebbi vállalkozásoknál már nem követelhetik meg például a hátsó bejárat kialakítását – magyarázta az üzletasszony, aki tanulmányozta a HACCP-rendszert és a benne foglaltakat a lehetőségeihez mérten alkalmazta, különösebb átalakításra nem szolgálták fel.

A legtöbb kereskedőnek nehézséget jelent a HACCP-rendszer bevezetésének követelménye, ami Magyarország európai uniós feladata – derül ki az ÁNTSZ honlapjáról. Kötelezővé teszik az alapvető élelmiszer-higiéniai ismereteket, a hatályos jogszabályban megfogalmazott követelmények betartását és az üzemeltetéssel kapcsolatos általános szabályozások – például takarítási, fertőtlenítési útmutató – elkészítését, ellenben nem feltétlenül követelik meg a hatóságok a költséges intézkedések bevezetését és a terjedelmes dokumentáció létrehozását.

SZ. B. K.

Kovács János megpróbált elébe menni az uniós elvárásoknak
Fotó: Miskolczi Róbert

A ló túloldala

BAKOS ANDRÁS

Az uniós csatlakozás egyik következménye az lett, hogy a magyar turista hangosan elkáromkodikja magát, amikor Thesszaloniki piacán meglátja a hentes pultját.

Ami eddig kicsit borzongató, keleties látványosság volt, az most bosszantó, és csöppet sem egzotikus élmény: a húsok egy része nem a hűtőben, hanem a szabad levegőn várja a vevőt, legyenek dongiák körül, ráadásul a hentes még cigarettázik is. Lehet, hogy a magyar később találkozik olyan utánfutós autóval, amelyikről házi tejet árulnak, és akkor még jobban megsértődik. Azonnal eszébe jut, mit is hallott itthon a kisboltos vállalkozóról, akinek az uniós csatlakozás előtt még térképet is kellett rajzoltatnia a helyiségről, mégpedig azért, hogy látszon, hol mehetnek be az egerek, bogarak, és esetleg hol mehetnek ki. Az is lehet, hogy a mi turistánk közelről ismeri a vágóhidas vállalkozót, aki végigbrusztolt tíz évet, éjjel-nappal dolgozott családstul, apránként fejlesztgette, bővíttetett, aztán mégis kénytelen volt becsukni az üzemet, mert az élelmiszertörvényben előírt ládamosó helyiségnek már sehogy sem tudott helyet szorítani a portáján. Mivel az élelmiszerekre vonatkozó előírások az unió minden országában egyformák, csakis azok betartásának, illetve betartatásának szigorúsága különbözhet a két országban – vonja le a következtetést a turista a görög piacon.

Ugyanezt, meg azt, hogy mi, magyarok valahogy mindig át- esünk a ló túloldalára, a hazai vállalkozó is kimondja, amikor ellenőrzik. Erre pedig többnyire szintén ingerült, keserű válasz érkezik. Az ellenőrző hivatalos személy, szerepéből kilépve, mesél a nyugat-európai kollégáról, aki, amikor megkérdezték tőle, miért kell külön telepet építeni a magyar-román határon áthozott, s vizsgálatra levezetett szarvasmarháknak és lovaknak, hiszen nincs olyan betegség, ami átterjedhetne egyikről a másikra, makacsul azt mondta, hogy: „Csak!” Tehát nem esik itt át a túloldalra senki – löknek bennünket, mindannyiunkat, ami egyrészt lényeges különbség, másrészt pedig alkalmas ad az összehorulásra.

Ezt a fajta kollektív csalódottságot, ami finom, bonyolult érzés, ezennel sikerült becsempészni az unióba. Jó lesz, ha ezzel együtt ismernek meg bennünket. Mert az szomorú volna, ha a brüsszeli bürokraták azt a következtetést vonnák le bizonyos jelekből, hogy nálunk most mindenki azt szeretné, ha itt is úgy árulhatnák a húst, mint Thesszaloniki- ben.

Albumban szállította a római és újkori pénzeket

Érmecsempészt fogtak Röszkénél

Több százezer forintot érnek a pénzérmék

Fotó: Karnok Csaba

Római és újkori pénzérméket akart hazánkon át Szerbia-Montenegróba, majd hazájába csempészni egy román állampolgárságú nő a röszkői határátkelőnél.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Egy 26 éves román állampolgárságú nő két utastársával jelentkezett belépésre a röszkői határátkelőhelyen a hét elején. A külföldiek Olaszországból Szerbia-Montenegrón keresztül akartak hazamenni, de a hatóságok ezt megtagadták, ezért végül Magyarországon keresztül próbálták meg hazajutni. Az útlevélvizsgálat után azonban a magyar határőr – az előzmények ismeretében – szigorított vámvizsgálatot kezdeményezett.

A nő poggyászából egy pénzérmék tárolására, szállítására speciálisan kiképzett albumot találtak, amiben 49 római és újkori pénzérme volt. Az érmékről az utas sem szóban, sem írásban nem tett bejelentést. Utólag azt nyilatkozta, hogy azokat Romániában vásárolta, de a vételt nem tudta hitelt érdemlően igazolni. A pénzérmék – a szegedi Móra Ferenc Múzeum numizmatikusa szerint – több százezer forint értékűek, jó állapotban vannak, római császárok képmásai látható rajtuk. A köztük lévő hét újkori öntött emlék érme pedig Michelangelo emlékére készült.

A vámhivatal a román állampolgárságú nő ellen kulturális javakra elkövetett csempészet miatt indított eljárást, a pénzérméket pedig lefoglalta.